

Слова Жыцця на снежань 2012

«А тым, хто прыняў Яго, дало ўладу стаць дзецьмі Божымі» (Ян 1, 12).

Вось добрая навіна, якую Езус абвясціў і падараваў чалавецтву: мы дзеці Божыя, мы становімся імі праз ласку.

Але як і каму даецца гэтая ласка? «Тым, хто прыняў», і тым, хто прымае Слова на працягу стагоддзяў. Трэба Яго прымаць з верай і любоўю, веруючы ў Езуса як у нашага Збавіцеля.

Давайце, аднак, паспрабуем больш глыбока зразумець, што значыць быць дзецьмі Божымі.

Дастаткова зірнуць на Езуса, Сына Божага, і на тое, як Ён ставіцца да Айца: Езус маліўся да свайго Айца так, як у «Ойча наш». Для Яго Айцец быў «Abba», гэта значыць татам, татачкам, да якога Ён звярнуўся з пачуццём бязмежнага даверу і бязмежнай любові.

Але паколькі Ён прыйшоў на зямлю дзеля нас, то не дазваляў сабе знаходзіцца ў прывілеяваным стане. Праз смерць сваю за нас і адкупленне Ён зрабіў нас дзецьмі Божымі, братамі і сёстрамі, дазволіў, каб праз дзеянне Духа Святога мы былі ўведзены ва ўлонне Святой Тройцы. Дзякуючы гэтаму мы таксама можам паўтарыць Ягоны зварот да Бога: «Абба, Ойча» — «Тата мой, наш Татачка» — з усім, што ён ўтрымлівае ў сабе: з ўпэўненасцю ў Ягонай апецы, з бяспекаю, з даверам да Ягонай любові, з Божым суцяшэннем, сілаю, запалам — запалам, які ўзнікае ў сэрцы чалавека, які ўпэўнены, што яго любяць.

«А тым, хто прыняў Яго, дало ўладу стаць дзецьмі Божымі» (Ян 1, 12).

Тым, што робіць нас адзінымі з Хрыстом, і праз Яго — дзецьмі ў Сыне, ёсць хрост і выцякаючае з яго жыццё любові.

У гэтым урыўку з Евангелля ёсць таксама пэўныя словы, якія выяўляюць глыбокі дынамізм гэтага «сыноўства», якое мы павінны ажыццяўляць дзень за днём. Болей за тое, мы павінны «станавіцца дзецьмі Бога».

Мы імі становімся, узрастаем як дзеці Божыя, адказваючы на Ягоны дар, жывучы Ягонай воляй, якая канцэнтруецца на заповедзі любові: любові да Бога і любові да бліжніх.

Прыняць Езуса таксама азначае распазнаць Яго ва ўсіх нашых бліжніх. А тады і яны — калі нашая любоў да іх пакіне свой след, іскру бясконцай любові Айца — змогуць прызнаць Езуса і паверыць у Яго.

«А тым, хто прыняў Яго, дало ўладу стаць дзецьмі Божымі» (Ян 1, 12).

У гэтым месяцы, у якім мы ўзгадваем прыйсце Езуса на зямлю, паспрабуем прымаць адзін аднаго так, каб бачыць у іншых Хрыста і служыць Яму.

Тады ўзаемная любоў, узаемае пазнанне адзін аднаго, на ўзор таго, якое яднае Сына з Айцом у Духу Святым, узнікне таксама паміж намі і Айцом, і мы дасведчым, што на нашыя вусны заўсёды будзе вяртацца заклік Езуса: «Абба, Ойча!»

К'яра Любіч